

RODZICE PIERWSZYMI NAUCZYCIELAMI DZIECKA

Nasze dziecko lubi czytać, ponieważ...

- sami czytamy i nawet gdy jesteśmy zmęczeni, staramy się przeczytać choćby mały fragment książki (2-3 strony);
- w naszym domu są książki dla dzieci;
- ma kontakt z książkami od najmłodszych lat;
- w wieku przedszkolnym zachęcamy je, aby opowiedziało obrazek i usłyszany tekst oraz podało swoją interpretację;
- już w wieku poniemowlęcym oglądamy z dzieckiem figury, znaki, litery, które znajdują się w książkach, na zabawkach, klockach, pudełkach, etykietach itp., podajemy ich znaczenie; w ten sposób wprowadzamy dziecko w „świat symboli” i uczymy ich rozumienia;
- pomagamy dziecku zrozumieć, że wyrazy zapisane na kartkach książki odpowiadają wypowiedzanym słowom;
- pomagamy dziecku zrozumieć, na czym polega czytanie, przez to że uczy się otwierać książkę, przewracać kartki, wraz z nami „czyta”, patrząc na obrazki, obserwując i pokazując paluszkami czytane przez nas na przykład podpisy do obrazków, w zerówce zaś może wskazywać linijki tekstu, odczytywać pojedyncze wyrazy i zdania;
- codziennie czytamy naszemu dziecku książkę, od kilku minut w wieku niemowlęcym, gdy oglądamy z nim obrazki w książeczce, do 20-30 minut, gdy chcemy je przygotować do uważnego uczestniczenia w zajęciach w klasie 0 i lekcjach w I klasie;
- w trakcie czytania rozmawiamy z dzieckiem o przeczytanym fragmencie książki – sprawdzamy, czy dobrze zrozumiało treść i słownictwo, zachęcamy do zadawania pytań na temat treści, wyjaśniamy niezrozumiałe słowa, pojęcia i w ten sposób rozwijamy jego myślenie;
- zachęcamy je, aby wyrażało swoje emocje, interpretując treść, ilustrując rysunkami przeczytany tekst;
- odgrywamy wspólnie treść przeczytanego fragmentu książki; doskonale nadają się do tego pacynki odtwarzające role bohaterów; tego rodzaju zabawy mają też znaczenie psychoterapeutyczne, służą odreagowaniu przeżytych przykrych emocji;
- namawiamy je do opowiedzenia dalszego ciągu bajki, aby wzbudzić w nim chęć do dalszego czytania oraz sprawdzania, czy jego przewidywania się sprawdzają;
- podczas wspólnego czytania zachęcamy dziecko do uczenia się na pamięć wierszyków, rymowanek (początkowo krótkich), pomagamy mu je utrwalać i

zapamiętać przez powtarzanie w różnych sytuacjach, na przykład na spacerze, jadąc samochodem itp., a także stwarzamy częste okazje, aby dziecko mogło swoje umiejętności zaprezentować przed innymi członkami rodziny;

- uczymy je szacunku do książki – wspólnie z nim sprawdzamy czystość rąk przed wzięciem książki, używamy ładnej zakładki do książki, odkładamy książkę na półkę itp.

- zapoznajemy je z miejscami, gdzie można książkę wypożyczyć bądź kupić; wyjaśniamy w ciekawy sposób, jak powstaje książka;

- od najmłodszych lat pokazujemy mu korzyści z czytania – poznawanie ciekawostek, poszukiwanie informacji, sposób na wspaniałe spędzenie wolnego czasu;

- zachęcamy je do czytania książek innym, na przykład młodszemu rodzeństwu, dziadkom, mamie, gdy zajmuje się prasowaniem lub pracą w kuchni itp.;

- wprowadzamy je w świat liter przez zabawę – dzieci lubią zabawy klockami, warto więc kupić klocki z literami, by miało okazję zaznajamiać się z nimi, a układając pociąg z klocków, może tworzyć proste wyrazy;

- pomagamy mu utrwalać litery przez zabawę, na przykład w tworzenie zbiorów wskazanych liter z klocków, zaznaczanie kredką wybranych liter w gazecie, wycinanie wskazanych liter z gazety, ugniatanie ich z plasteliny, a nawet z ciasta przy okazji pomagania w kuchni;

- zwracamy uwagę na to, czym interesuje się szczególnie, na przykład zwierzętami, sportem, fantastyką, aby dobrać odpowiednią literaturę;

- zwracamy jego uwagę na ilustracje, ich związek z treścią, i proponujemy, aby samodzielnie ilustrowało czytaną mu aktualnie książkę według swoich pomysłów i wyobraźni; zachęcam je do założenia „Albumu o ulubionych książkach”, w którym zilustruje wysłuchane bądź przeczytane opowiadania, bajki;

- zachęcamy je do tworzenia własnych opowiadań, wierszyków i ilustracji, oferujemy pomoc w zapisywaniu wymyślonej treści; wielu rodziców przechowuje takie dzieła jako skarby rodzinne, ku uciesze ich autorów i całej rodziny;

- zapoznajemy je z książką odpowiednią do jego wieku przez używanie właściwego słownictwa (wprowadzamy takie słowa jak: tytuł, autor, spis treści, numer strony, ilustrator, rozdział, bohater);

- pokazujemy mu potrzebę czytania w codziennych sytuacjach, czytając: przepis na zrobienie budyniu lub kisielu, rozkład jazdy tramwaju na przystanku, przepis prania z metki na bluzce, datę i imiona z kalendarza itp.;

- własnym przykładem pokazujemy mu, że czytanie to dla nas przyjemność i ważny moment w codziennym życiu; dziecko powinno widzieć, że czytamy systematycznie, a książki traktujemy jak naszego „dobrego przyjaciela”;
- w miarę jego dorastania pokazujemy mu różne formy publikacji: czasopisma, słowniki, leksykony, encyklopedie, mówiąc o ich przeznaczeniu i sposobie korzystania – z niektórych wyszukujemy tylko potrzebne informacje, niektóre czytamy „od deski do deski”;
- zaznajamiamy je, w jaki sposób i gdzie poszukiwać potrzebnych informacji w publikacjach książkowych oraz Internecie.